

[Landbrugsministeren.]

skellige Steder. Der er mange Ting, som bevirker, at det ligger saaledes.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig, angik Skovridernes Jagtindtægt. Jeg skal herom oplyse, at den gennemsnitlige Indtægt, som Skovriderne faar af Jagtudbyttet til sig selv, er 345 Kr. aarlig.

Det ærede Medlem Hr. Fisker gjorde nogle Bemærkninger om Statsskovene — de findes Sp. 694. Det var navnlig tre Spørgsmaal angaaende Skovløberne, det ærede Medlem interesserede sig for. Han spurgte mig, om det ikke var noget urimeligt, at man nu havde indført en anden Ordning med Hensyn til Mergling af disse Skovløberes Ejendomme, ligesom man ogsaa skulde have indført en noget anden Ordning med Hensyn til Vedligeholdelse af deres Bygninger. Mig bekendt foreligger der ikke nogen som helst Ændring i saa Henseende. Hvis der i Praksis viser sig at være sket noget saadant, maa jeg bede det ærede Medlem om at meddele de vedkommende, at saa maa de indsende Klage over dette Forhold og sige, hvad det er, de ønsker, saa skal det blive modtaget med Velvillie og Forstaaelse.

Det tredje Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig angaaende disse Forhold, var Spørgsmaalet om Pension til disse Skovløbere. Det er jo et gammelt Spørgsmaal, og det er et vanskeligt Spørgsmaal, et Spørgsmaal, man naturligvis ikke godt kan komme ind paa at faa løst alene af Hensyn til Konsekvenserne, af Hensyn til dets Rækkevidde. Det, der foreligger for Tiden, er, at man undersøger en forbedret Løsning af det Understøttelsesforhold, som nu er gældende, og naar denne Undersøgelse er færdig, kan man jo tage Stilling til det; og det er muligt, at det saa bliver en Ordning, som kan være tilfredsstillende ikke alene for det ærede Medlem, men ogsaa for de interesserede Skovløbere.

Et Par ærede Medlemmer har rettet nogle Henvendelser til mig angaaende Hedeselskabet, det er de ærede Medlemmer Hr. A. C. Mortensen og Hr. Nørskov. Den første har udtalt Ønsket om, at Staten nu gik til Overtagelse af Hedeselskabet. Jeg forstaaer meget vel, at der kan fremsættes et saadant Ønske, og at man kan faa den Opfattelse, at det nu vilde være rigtigt, at Staten overtog Hedeselskabet. Thi det er en ejendommelig Stilling, dette Selskab har. Det er jo saaledes, at Statens Bidrag til Hedeselskabet udgør ca. 1 400 000 Kr., altsaa op mod halvanden Million aarlig, og

naar det sammenholdes med, at det ret ringe Antal, som er Medlemmer af Hedeselskabet, nemlig 9 995 — der er endogsaa en Tilbagegang fra sidste Aar til i Aar paa ca. 900 — i Aarsbidrag yder saadan noget som 50 000 Kr., altsaa 5 Kr. pr. Medlem, vil man se, at det er et meget ringe Bidrag, de selv yder, og at det er et meget ringe Antal Borgere her i Landet, som administrerer disse meget store Statstilskud, selv om jeg villigt skal erkende, at omkring Halvdelen af det Beløb, der ydes af Staten, ganske vist administreres af Hedeselskabet, men dog mere indirekte. Alligevel er det dem, der har Ansvar overfor Staten, og det er jo i og for sig en meget ejendommelig, en enestaaende Stilling, man kan næsten sige en privilegeret Stilling, de har i dette Forhold. Jeg forstaaer derfor meget godt, at der er ærede Medlemmer, der vil mene, at Staten nu selv burde administrere disse Beløb, men jeg ser ogsaa de Vanskeligheder, der opstaaer, idet det ærede Medlems Kollega fra Viborg Amt, det ærede Medlem Hr. Nørskov, jo straks stod op og tog Afstand. Selv om jeg derfor ikke vil afvise det ærede Medlem, ingenlunde, saa imødeser jeg, at det bliver et Spørgsmaal, som ikke er saa let at løse, men jeg skal gerne tage det op til Overvejelse og Undersøgelse, se, om der er noget at gøre, om det vil være rigtigt og rimeligt at gennemføre den ønskede Ordning eller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard rettede en Forespørgsel til mig paa Sp. 525 angaaende Tilladelse til at sælge lavpasteuriseret Mælk. Han motiverede sit Spørgsmaal med at sige, at det vilde have stor Betydning for de Landbrugere, som bor omkring de store Byer, og han udtalte, at Professor Orla-Jensen har anbefalet Spørgsmaalet til Løsning. For mig staaer det nu saaledes, at de to Motiveringer vistnok ikke er tilstrækkelige til at gaa til Sagens Gennemførelse, navnlig da der jo i Øjeblikket er en Metode angaaende det Spørgsmaal til Undersøgelse paa Statens Forsøgsmejeri, ligesom det formodentlig ogsaa vil være rimeligt, at Spørgsmaalet henvises til Behandling i det Udvalg, som blev nedsat af Landbrugsministeriet og Indenrigsministeriet angaaende Spørgsmaal om Hygiejne og lignende. Det vil være rimeligt, at det ogsaa faar Spørgsmaalet til Behandling, og før det er sket, forekommer det mig, at man maa i alt Fald vente med at tage endelig Stilling til Sagen. Det er heller slet ikke afgjort, i alt Fald ikke videnskabeligt fastslaaet, om der opnaas noget ved det, om det er bedre end det, vi nu har, ligesom det ogsaa er saaledes, at